

РЕШЕНИЕ

№ 12455

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 17.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3891** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.197, ал.2 ДОПК.

Делото е образувано по жалба от Г. Б. М. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. К. – САК, срещу Решение № ПО - 24/20.03.2024г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С-240022-023-0000614/23.02.2024г. от старши публичен изпълнител П. при ТД на НАП, на основание чл.197, ал.1 ДОПК.

В жалбата, ход по същество и в писмена защита оспорващият чрез адв. К. иска съдът да постанови отмяна на решението и на постановлението. На първо място се претендира, че постановлението е в противоречие с материалния закон - чл.226, ал.1 ДОПК вр. чл.167 ДОПК, чл.8, ал.1, т.1 ДОПК и чл.196ДОПК, не били спазени изискванията на чл.121, ал.1 и чл.121, ал.3 ДОПК.

С писмената защита са направени доказателствени искания - не бил връчен на оспорващия конкретен ревизионен акт по надлежния ред, като се иска съдът да задължи НАП да го връчи на конкретен съдебен адрес, изложени са съображения за незаконосъобразност и недължимост на публичното вземана, предмет на обезпечението, като и за недължимост от оспорващия на обезпеченото вземане, по аргументи от чл.19 ДОПК и за отговорността на оспорващия като управител на търговско дружество, за подлежащите на доказване обстоятелства за ангажиране на отговорността му по последната разпоредба, ревизионният акт, който се обезпечава с постановлението, бил издаден в нарушение на закона и подлежал на отмяна. Също излага доводи, че не била доказана невъзможността публичните задължения да бъдат

събрани от имуществото на търговското дружество.

На още по-голямо основание претендира незаконосъобразност на двете постановления, по съображения, че обезпечителните мерки били наложени върху имоти, които са собственост на ЕТ "ГРИМИТ - ГРИГОР МИТРЕВ" с ЕИК[ЕИК], които били включени в търговското предприятие на едноличния търговец по повод изпълняваната от същия търговска дейност и не били собственост на Г. Б. М. като физическо лице, също не било взето предвид предвиденото по чл.22 от Семейния кодекс, като следвало, че тези вещи били собственост на търговското предприятие.

Отделно от изложеното претендира, че публичните задължения, предмет на обезпеченията, са погасени по давност - за периода 01.01.2017г. до 31.12.2023г. , както и лихвите. В тази връзка ес позовава на Тълкувателно решение № 7/14.04.2021г. на ВАС, Също твърди, че неправилно и незаконосъобразно били предприети действия за ангажиране на отговорността на оспорващия по реда на чл.19 ДОПК. в качеството му на управител на "Вортен" ЕООД с предишно наименование "Диабази Груп" ООД - като претендира, че дружеството е собственик на 28 имота, за които прилага доказателства. - нотариален и други към писмената защита, и които не се съдържат в административната преписка.

Претендира разноски по списък - за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Ответникът - директорът на Териториална дирекция - С. при Национална агенция за приходите, чрез юрк. С., в писмено становище и в ход по същество оспори жалбата изцяло като претендира присъждане на разноски. Оспори също доводите в жалбата за разграничаване на имуществото на физическото лице и едноличния търговец, на основание, че не възниква нов правен субект. По останалите доводи за имущество на търговското дружество, на първо място твърди, че срещу дружеството е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2023г., но тъй като липсвало имущество, публичните задължения са категоризирани като несъбираеми. По довода, че публичните задължения, за обезпечаването на които са наложени обезпечителните мерки са погасени по давност, счита, че по такова възражение е компетентен да се произнесе публичният изпълнител, който издавал разпореждане по чл.226, ал.1 Д., което се обжалвало по реда на чл.266 ДОПК.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително представени писмени такива от оспорващия в съдебно заседание - за одобрен проект за обект Жилищна сграда с гаражи с възложител Г. М..

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.160 вр. 144, ал.2 ДОПК от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Жалбата е подадена на дата 11.04.2024г., а оспореното решение е връчено електронно на дата 04.04.2024г. с оглед на което жалбата е подадена в срок. Жалбата е и лице с право и интерес от оспорването, същото е допустимо по чл.197, ал.2 ДОПК.

По фактите съдът приема следното:

С оспореното по делото решение е разгледана жалбата на Г. М. само срещу

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С240022-023-0000614/23.02.2024г. на публичен изпълнител при същата дирекция.

Оспорващият има качеството на ревизирано лице за установяване на отговорността му по чл.19 ДОПК за задълженията на "Вортен" ЕООД с ЕИК №[ЕИК] за корпоративен данък за периода 1.01.2017г. - 31.12.2019г. и за ДДС за периода 01.12.2017г. до 31.12.2019г. Задълженията на дружеството били установени с отделен Ревизионен акт № Р22220222001280-091-001/14.02.2023г. - за ДДС главница в размер на 223 824,43лв. и лихви 99 666,00 лв. и за корпоративен данък 44 886,54лв. С искане за предварително обезпечение с № Р-22220223007214039-001/12.01. 2024г. от ревизиращ орган по заповедта за възлагане на ревизията на Г. М. - С. Сапунжи, на основание, че се очаква да бъде установен размер на задълженията 528 652,45лв., в това число главница в размер на 344 469,62 лв. и лихва 184 092,83 към 1201.2024г. е направено искане да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки върху имуществото на ревизираното лице - Г. М. и за задължения в идентични размери, които се очаква да бъдат установени с ревизионния акт, с който ще приключи възложеното срещу него производство.

По искането на ревизиращия екип, публичният изпълнител е издал и процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С240022-023-0000614/23.02.2024г. е наложена възбрана върху апартамент с площ 121, 63 кв.м., находящ се в [населено място], [община], на ул. Майор Горталов, № 5, ап. 28-29, с данъчна оценка 128 931,90 лв., която възбрана е вписана в Службата по вписванията. две постановления, от които само второто е предмет на контрол в процесното производство.

Преди да издаде процесното постановление, предмет на жалбата на М. по административен ред, по същото искане за налагане на обезпечения, публичният изпълнител е издал Постановление № С240022-023-0000614/01.02.2024г., на основание целите по чл.121, ал.1 ДОПК, е издадено постановлението, с което е наложена възбрана върху 6 броя недвижими имоти, собственост на ревизираното лице - Г. Б. М., на обща стойност 447 519,00 лв., съгласно данъчни оценки на имотите.

Също е установено по отношение на ревизираното лице, че е регистриран като едноличен търговец с фирма ЕГ "Г. - Г. М." с ЕИК[ЕИК], притежавал 7 броя недвижими имоти, дружествени дялове в 7 търговски дружества, както и открити банкови сметки 4 търговски банки.

С оспореното по делото решение на директора на ТД на НАП - С., е прието, че оспореното пред него постановление е издадено от компетентен орган, като публичният изпълнител е действал при условията на обвързана компетентност и обезпечението, ведно с първото постановление е съразмерно с очаквания размер на задълженията към бюджет прието е също, че публичният изпълнител, се е съобразил с чл.121, ал.3 ДОПК, като е наложил най-подходящите обезпечителни мерки - възбрана на недвижимите имоти, в най-малка степен възпрепятстват лицето и същевременно обезпечава публичното задължение

Правна преценка на съда

На основание чл.197, ал.2 ДОПК, на съдебен контрол подлежи решението на директора, с което оставя без уважения жалбата по административен ред срещу

постановлението за наложено обезпечение, но съдът на основание чл.197, ал.3 ДОПК има правомощия да отмени в конкретни хипотези наложените обезпечения, следователно, и двата акта са предмет на проверката за законосъобразност от съда - за издаването им от компетентен органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В тази връзка от данните по делото следва, че постановлението е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - С., и съгласно правомощията му по чл.167 ДОПК и в предвидената по чл.196 ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. Идентичен извод съдът формира и по отношение на обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. - като издадено от компетентен орган, в законоустановения преклузивен срок от датата на жалбата срещу постановлението. Същото съдържа подробни правни и фактически съображения, обсъдени са всички доказателства и наведени в жалбата правни съображения.

Спазени са и процесуалните правила при издаването на двата акта, доколкото обезпеченията са наложени при проявена дължимата служебна активност за установяването на имуществото на ревизираното лице обсъдени са относими към налагането на обезпеченията факти и обстоятелства, от което и съдът формира извод, че актовете са издадени след като в пълнота е изяснена фактическата обстановка - в съответствие с принципа за служебното начало. Публичният изпълнител е мотивирал налагането на обезпечението с Искането за предварително обезпечаване на задължения писмени доказателства, преценил е имущественото състояние на жалбоподателя и е направил извод за необходимост от налагане на обезпечението, за да се предотврати възможността ревизираното лице да намали имуществото си.

По приложението на материалния закон съдът приема следното:

Както се посочи, с Решение № ПО - 24/20.03.2024г. , издадено от директора на ТД на НАП - С., е разгледана жалбата на М. по административен ред срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С240022-023-0000614/23.02.2024г. върху имущество на същия. На контрол пред съда подлежи законосъобразността на решението на директора, съгласно чл.197, ал.1 ДОПК, като с решението си съдът може да се произнесе само и единствено по отношение наложената обезпечителна мярка със същото постановление - арг. от чл.197, ал.3 ДОПК, което изключва както прекия така и инцидентния контрол върху други актове на органи по приходите и на публичния изпълнител. В този смисъл обосновани са възраженията на ответника, че в процесното производство предметът касае законосъобразността на наложените обезпечения и не следва ад се разглеждат въпроси, свързани с погасяването по давност на обезпечените задължения, по който въпрос следва да бъде сезиран на първо място публичният изпълнител.

Доколкото в производството по принудително изпълнение, по арг. от чл.266, ал.3 ДОПК, не подлежи на обжалване определеният размер на публичното задължение, всички въпроси, изтъкнати в жалбата и писмената защита, свързани с законосъобразното ангажиране на отговорността на оспорващия по реда на чл.19 ДОПК - в качеството му на управител на търговско дружество, са извън предмета на

контрола върху действията на публичния изпълнител, както по административен, така и по съдебен ред. На основание чл.266, ал.3 ДОПК всички доводи, основани на установяване на отговорността на оспорващия за конкретни публични задължения и представените писмени доказателства към писмената защита на адв. К., не следва да бъдат обсъждани от съда, същите не подлежат на контрол и по жалбата по административен ред от ответника.

Също по аргумент от посочените разпоредби, и както правилно е посочено в оспореното решение, публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност относно размера на подлежащото на обезпечаване задължение, а в случая този размер е мотивиран с размера на установените задължения по ревизионен акт, влязъл в сила, с който са установени публични задължения на "Ворген" ЕООД, чийто управител е бил оспорващият, относимо е и обстоятелството, че отговорността се ангажира за размера на задължението по ревизионния акт на дружеството по реда на чл.19 ДОПК. Въпросът дали дружеството има активи, с които да погаси задълженията си, е въпрос по приложението на чл.19 ДОПК за ангажиране отговорността на управителя, т.е. по установяването на публичното задължение и оспорването му по реда за оспорване на ревизионния акт, с който ще бъдат установени публични задължения. Това е така, тъй като за да бъде ангажирана отговорността на управителя на търговско дружество, е предвидено по чл.19, ал.1 ДОПК условието да не могат да бъдат събрани задълженията му.

При приключване на производството по установяване на отговорността за чуждо задължение по чл.19 ДОПК, с ревизионният акт се очаква да бъдат установени публични задължения на Г. М. като физическо лице, т.е. касае се за различно изпълнително основание по чл.209, ал.2, т.1 АПК, от ревизионният акт, с който са установени задълженията на "Ворген" ЕООД.

По тези съображения, доколкото се касае за различно задължено лице, за различно ревизионно производство, то към установяването на задълженията на Г. Б. Д., на общо основание е приложим чл.121 ДОПК за предварително обезпечаване на задълженията. В рамките на последното производство са относими факти и обстоятелства само по отношение на необходимостта от налагането на обезпечения и имуществото ревизираното лице Г. Б. Д.. Въпроси, свързани с притежавани активи на "Ворген" ЕООД. са неотнесими и на основание, че обезпечения се налагат, съответно принудително изпълнение е допустимо да бъде проведено по реда на ДОПК само и единствено по отношение на имущества на данъчно задълженото лице за публично вземане.

Следва да се отбележи, че в мотивите на процесното постановление, публичният изпълнител е взел предвид констатациите на ревизиращия екип, отразени в искането налагане на обезпечението, които е в мотивите на постановлението, в това число приетото, че е установено и предвиденото по чл.19 ДОПК в конкретна хипотеза основание, да бъде издаден ревизионен акт срещу Г. М. и установени публичните задължения в размера, в който се иска да бъдат наложени обезпеченията.

Мотивите по искането на ревизиращия екип за размера на задължението, не се преценяват по същество за съответствие с материалния закон в производството по налагане на предварителни обезпечения, още повече от публичния изпълнител, а единствено доколкото има данни за публично задължение - за правно основание и размер, и само в контекста на изискването по чл.195, ал.7 ДОПК - за съразмерност на обезпечението.

В случая, доколкото се касае за задължение на оспорващия по чл.19 ДОПК и в качеството му на управител на търговско дружество, както и за конкретен размер на публичното задължение, което ще бъде установено - по конкретните съображения в искането, то действително има данни за основание и размер на задължението, които следва да бъдат обезпечени. Налични са данни по смисъла на чл.195, ал.5 ДОПК, от които може да се направи извод, че лицето в случая ще дължи публични задължения, поради което въз основа на искането на органа по приходите, за публичния изпълнител е възникнало задължение да наложи обезпечения.

Противно на твърденията на оспорващия и в жалбата до съда, изключени са от съпружеската имуществена общност и представляват лично имущество на единия съпруг, имуществата на едноличния търговец, именно съгласно чл.22, ал.3 от Семейния кодекс, в който смисъл е и приетото с Тълкувателно решение №2 /2001 на ОСГК на ВКС.

Видно от справка от Столична община, имотът, възбранен с процесното постановление, е деклариран от ЕТ „Гримит - Григор Митрев“ с ЕИК[ЕИК], а в постановлението е посочено, че имотът е придобит с нотариален акт за отстъпено право на строеж. Правата върху конкретния имот, придобити по време на брака от едноличния търговец в резултат от осъществяваната търговска дейност, не са съпружеска имуществена общност, когато са включени в търговското предприятие. Включеното в търговското предприятие имущество на едноличния търговец, когато той е в брак, е обособено спрямо съпружеската имуществена общност, но не и спрямо самото физическо лице, регистриран като търговец. Именно защото с регистрацията му като ЕТ не възниква нов правен субект, различен от физическото лице и не може да встъпва в правоотношения сам със себе си, включеното в търговското предприятие имущество не може да бъде третирано като имущество на различни правни субекти. Имуществото, включено в активите на търговското предприятие на едноличния търговец е от значение за данъчното облагане на доходите и признаването на разходите за данъчни цели при осъществяването на дейността на търговеца, но не изключва правата на физическото лице - търговец върху имуществото. Изрично в този смисъл е и предвиденото по чл.27 от Закона за данъците върху физическите лица - включване и изключване на лично имущество за упражняване на търговска дейност от физическото лице. Правата върху личното имущество и обособеното за търговска дейност имущество се упражняват от едно и също лице - физическото лице. Имуществото на физическото лице в този смисъл включва придобито в режим на имуществена общност, лично имущество и придобито в резултат дейността му като търговец.

Доколкото предварителните обезпечения следва да се налагат върху имущество на данъчно-задълженото лице, с оглед последващото принудително изпълнение, в този смисъл правилно и в съответствие със

закона с постановлението за бъдещото публично задължение на Г. Б. М. е наложено обезпечението чрез възбрана върху недвижим имот, който е придобил в резултат от дейността му като едноличен търговец.

В този смисъл е и приетото Решение № 65 ОТ 31.05.2024 г. по търговско дело № 531/2023 г., Т. К., I Т. о. на ВКС, постановено в производство по чл.290 ГПК: *"В тълкувателното решение № 2/2001 г. на ОСГК на ВКС е разяснено, че вискателят, насочващ изпълнението върху вещь - съпругеска имуществена общност, може да бъде кредитор на едноличен търговец. В този случай едноличният търговец ще отговаря както с цялото си лично имущество и с половината от имуществото - съпругеска имуществена общност, извън търговското предприятие, така и с цялото имущество - съпругеска имуществена общност, което е включено в предприятието му. **Едноличният търговец е физическо лице, което е придобило търговско качество. Едноличният търговец не е отделен правен субект от физическото лице и по тази причина отговаря и за гражданските и за търговските си задължения с едно и също имущество.**"*

На основание всичко изложено, съдът намира за обосновано и съответстващо на закона, тълкуването от органите по приходите на конкретните факти по преписката, свързани с имущественото състояние на ревизираното лице, както и на база особено големия размер на задължението, което се очаква да бъде установено, съотнасянето на този размер към възможността да се обезпечи публичното вземане и да се гарантира държавния интерес. Жалбата е изцяло неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Поради своевременен направен искане за присъждане на разноси от страна на ответника, както и предвид, че същият е представляван от юрисконсулт по делото - изготвил становище по жалбата и представил допълнителни доказателства във връзка с възраженията по жалбата, участва в проведеното съдебно заседание, то такива следва да се присъдят. Приложим, на основание пар. 2 ДР на ДОПК е чл.78, ал.8 ГПК, която разпоредба предвижда, че в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Разноси следва да се присъдят в размер на 150 лв., предвид на обстоятелството, че предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, в това число в сравнение с други дела със същия предмет, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, към която норма препраща чл.37 от

Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал.2 и ал.4 ДОПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, I отделение, 12-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Б. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № ПО - 24/20.03.2024г. , издадено от директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С-240022-023-0000614/23.02.2024г. от старши публичен изпълнител П. при ТД на НАП.

ОСЪЖДА Г. Б. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. сумата от 150 (сто и петдесет) лв., представляващи разноси по делото.

Решението е окончателно и неподлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Съдия: